

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/9/2018
Identifikačné číslo spisu: 6917000132
Dátum vydania rozhodnutia: 13.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6917000132.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela, v trestnej veci obvineného P. T. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 13. marca 2019 v Bratislave o dovolaní obvineného, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. októbra 2017, sp. zn. 3To/102/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. T. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota z 27. júla 2017, sp. zn. 0T/33/2017, bol obvinený P. T. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. a to na tom skutkovom základe, že

- dňa 21.06.2017 o 13.45 h v G. U. na Sídlišku G. v predajni S. S. U., v podnapitom stave odcudzil 2 ks pollitrových fliaš zn. Golden hruška ľadová - Imperátor, ktoré si vložil do ponožiek a prešiel cez pokladňu bez zaplatenia, čím spôsobil spoločnosti S. U., a.s. I., IČO: XXXXXXXXX, škodu vo výške 11,98 eur,
pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že bol dňa 16.11.2016 postihnutý Obvodným oddelením PZ Rimavská Sobota za priestupok podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. pokutou vo výške 30 eur, blokom na pokutu nezaplatenou na mieste č. XXXXXXXXX.

Za to bol obvinený odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na ustanovenia § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. samosudca obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozhodnutiu podal obvinený P. T. odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici o ňom

rozhodol uznesením zo 4. októbra 2017, sp. zn. 3To/102/2017 tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Obvinený P. T. podal prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Radky Rešutíkovej dovolanie smerujúce proti naposledy zmienenému rozhodnutiu odvolacieho súdu zo 4. októbra 2017, sp.zn. 3To/102/2017. Ako dovolací dôvod obvinený uplatnil dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený P. T. predovšetkým namietal, že zo strany súdov bol prehliadnutý materiálny korektív prečinu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák., ktorý sa vždy musí posudzovať. Materiálny korektív je totiž určený viacerými skutočnosťami spôsobom vykonania činu a jeho následkami - žiadna škoda nebola spôsobená, nakoľko tovar bol vrátený bezprostredne po skutku, odsúdený spolupracoval s OČTK, neušiel z miesta činu. Súd tak mali vysloviť právny záver, že skutok nie je prečinom.

Záverom obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako dovolací súd, podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že uznesením Krajského súdu sp. zn: 3To/102/2017 zo dňa 04.10.2017 bol porušený zákon v neprospech odsúdeného P. T., aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutie a rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn: 0T/33/2017 zo dňa 27.7.2017 vo výroku o vine a treste a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Rimavská Sobota, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol o oslobodení odsúdeného spod obžaloby.

K podanému dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota v tom smere, že s argumentáciou obvineného sa nemožno stotožniť, pretože tovar bol vrátený bezprostredne po skutku, čo je síce pravda, ale obvinený ho vrátil len preto, že bol zadržaný, pričom bez toho by tovar nebol sám vrátil. Súd rozhodol na základe dôkazov, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom, trest bol založený na správnom právnom posúdení zisteného skutku a podmienky dovolania takto nie sú splnené a navrhol preto dovolanie odmietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a tiež, že obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že podané dovolanie nie je dôvodné a podľa § 382 písm. c) Tr. por. ho odmietol, keďže je zrejmé, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nie je splnený.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inšancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Čo sa týka viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., k tomu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám vytýkaným v dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. a ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný právne uplatniteľný dôvod dovolania, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd dovolaniu vyhovie postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Tr. por. a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď k tomu bližšie uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2Tdo/30/2011, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) .

Podľa § 333 ods. 3 Tr. por. po prednesení návrhu dohody o vine a treste predseda senátu zistí formou otázok, či obvinený

- a) rozumie podanému návrhu na dohodu o vine a treste,
- b) súhlasí, aby sa jeho trestná vec prejedнала touto skrátenou formou, čím sa vzdáva práva na verejný súdny proces,
- c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
- d) bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- e) rozumel podstate konania o návrhu na dohodu o vine a treste,
- f) rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
- g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
- h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin,
- i) súhlasí s navrhovaným trestom, trest prijíma a v stanovených lehotách sa podriadi výkonu trestu a ochrannému opatreniu a nahradí škodu v rozsahu dohody,
- j) si uvedomuje, že ak súd prijme návrh na dohodu o vine a treste a vynesie rozsudok, ktorý nadobudne právoplatnosť vyhlásením, nebude možné proti tomuto rozsudku podať odvolanie.

Ako vyplýva zo spisového materiálu obvinený P. T. na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Rimavská Sobota konanom dňa 27. júla 2017 v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je v obžalobe kladený za vinu. Samosudca obvinenému položil otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Tr. por., na všetky ktoré odpovedal kladne, teda áno. Následne súd prijal vyhlásenie

obvineného, že sa cíti byť vinný zo spáchania vyššie uvedeného skutku.

V danej veci to znamená, že obvinený P. T. o do výroku o vine mohol dovolanie podať jedine podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Z ďalších dôvodov dovolania potom iba vo vzťahu k výroku o treste.

Ako dôvod dovolania obvinený označil ten podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., ktorý tak vzhľadom na vyššie uvedené mohol podať len voči výroku o treste. Vyhlásením, že sa cíti byť vinný zo spáchania skutku kladeného mu za vinu, však v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Tr. por. obvinený zároveň vyhlási, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a že sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, že rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, že bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, že sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin.

Dovolacia námietka spočívajúca v neuplatnení materiálneho korektívu, ktorou sa domáhal dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je teda v zmysle prijatého vyhlásenia o vine nenapadnuteľná dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c). Najvyšší súd sa tým preto ďalej nebude bližšie zaoberať.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať ani meniť, najvyšší súd považuje ako z uvedeného ustanovenia, tak aj z inštitútu dovolania za zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné. Dovolací súd je teda viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili, a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné taktiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Tr. por.).

Povedané inými slovami, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, no nikdy nie námietky skutkové.

Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať (dokazovanie tu právna úprava pripúšťa len celkom výnimočne a v značne obmedzenom rozsahu, keď môže byť zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní - vid' § 379 ods. 2 Tr. por.). Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd (v zmysle druhej vety § 317 ods. 1 Tr. por. však nie obligatórne). Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvolaciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Z kontextu vyššie uvedeného je potom zrejmé, že tvrdenia dovolateľa, ktoré smerujú len k nesprávnosti a neúplnosti skutkových zistení, rozsahu dokazovania a hodnoteniu dôkazov, stoja zjavne mimo uplatnený dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. ako i akéhokoľvek iného uplatniteľného

dovolacieho dôvodu.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obvineného, tak k tomu najvyšší súd v prvom rade uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnou kvalifikáciou vykonanou súdmi nižšieho stupňa.

Vo všeobecnosti sa žiada na danom mieste podotknúť, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje potom naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd pritom opätovne zdôrazňuje, že konanie P. T. bolo subsumované pod správnu skutkovú podstatu.

V súvislosti s uloženým trestom obvinenému najvyšší súd odkazuje na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 4. októbra 2017, sp. zn. 3To/102/2017, a odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 27. júla 2017, sp. zn. 0T/33/2017, ktoré považuje za dostatočne jasné a zrozumiteľné.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. teda nebol naplnený.

S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.